

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

16. Dies Novemb. Qui sic delectat, quàm ille qui fecit omnia, quæ
delectant. S. Augustinus in Psal. 32.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

mundo. Habet enim mille quibus cor capiat de
quibus implicet laqueos. Ergò

Effuge jucundi laqueos, & retia mundi.

16. DIES NOVEMB.

Quis sic delectat, quàm ille qui fecit omnia, quos
lectant. *S. Augustinus in Psal. 32.*

Deus fons
omnis de-
lectatio-
nis.

Non plus potest esse anima
ne delectatione, quam in
respiratione. Quamdiu
ras, semper in aliquo, que
quiescas, respiras. Itaque cum delectari necesse sit, de-
bes delectari caducis, aut æternis, humanis, aut divi-
nis. Illa est mens D. Gregorii. (a) *Esse sine delectatione
anima nunquam potest: Nam aut infimis delectatur,
aut summis.* Quid te abjicis ad infima, qui natus es ad
summa? non modò quæris semper habere summa,
sed ambis ubique esse summus, nusquam non pri-
mus. Cæsar tam erat intemperanter ambitiosus, ut
maluerit in ignobili vico primus esse, quam in aere
orbis Romæ, secundus. Nonne hæc est stultitia sum-
ma, velle in omnibus esse summum, præterquam in
delectatione? unde expectandum summum gau-
dium, nisi in summo bono? quidquid utquam illi
sensui, vel rationi, vel voluntati occurrit delectabile
nunquid est ex eo, qui est ipsa delectatio, & qui fecit
omnia delectabilia? quasi verò plus te delectabit ali-
quid delectabile, quàm ipsa delectatio. Si nolis servi-
re, si timeas ne in te mundus dominetur, (b) *delecta-
re in Domino.* Ne timeas spernere quæ hæcenus te
oblectarunt, nullum delectationis patieris damnatum.

(a) *L. 18. Moral. c. 8.* (b) *Psal. 35.*

Novemb.

Tessera.

915

accipies cum fœnore lucrum. Crede hic Augustino.

(a) *Omni homini converso ad Deum mutatur delectatio, mutantur delicia, non enim subtrahuntur, sed mutantur.* Mutantur in meliores, in sanctiores, in puriores; pro illicitis, licitæ; pro turbidis, claræ; pro sordidis in-
taminatæ succedunt.

II. Deinde magnus est error quod animus per varia palabundus vagatur, ut gaudium emendicet, cum gaudii patria non sit à nobis distita, sed apud nos proxima, imò in nobis intima. Quàm demens esset, qui immensum emetiretur oceanum, transiliret regna, lustraret non urbes, sed orbis, ut investigaret id quod domi habet. Procul quærimus, quod propè habemus; quæris extra te, quod est intra te, quæris per omnia loca orbis, quod est in medio cordis, licet fingere gaudium pro libitu, quisque suæ lætitiæ est faber, sui gaudii architectus. Præstaret hic severa Sinarum lex, omnes peregrinos, & extraneos regni sui aditu interdicens, capitali interminatione; ita vastum imperium pax ferè æterna servavit; At modò ubi extranei advenerunt Tartari, omnia ardent bellis, totum regnum in varios divisum est Dominos. Talem debet voluntas sancire legem, si velit tutari pacem, nihil aliènum, nihil peregrinum admittat, non intret Plutius, Bæchus, non Venus, non Mercurius, illi sunt Tartari, quia emissi è Tartaro. Illi sunt alienigenæ, auferent pacem, inferent bellum. Ut semper gaudeas in Domino, unus tantum admittatur Dominus. Si ille solus totum possideat, habeat cor unde secure gaudeat. Itaque mente caret, qui eo inentem conjicit, ut divès, potensque, ut latè vivat, qui ut delectetur, aucupatur fortunæ infida dona, male fida munera.

(a) *In Psal. 74.*

M m m z

Qui

916 *Christiani Militis* Novemb.
Qui inde delectatur, semper, ne quid audiat
tollat, periclitatur.

II. Habet enim contra se discrimina terrarum, pericula maris, invidentiam vicini, odium inimici, insidias grassantium, prodiciones servorum, incursiones legionum, inclementiam cœli, volubilitatem temporum, legem mortis, licentiam illegis fortunæ, & nihil aliud, ipsam rerum infirmitatem, nullo impellente ruiturarum. Si hæc non satis, ipsam potentiam providentiamque numeres. Quis unus audebit adventu tot æmulos certare? quis resistet solus tot copias calamitatis extrahentibus imò, è pectore cum rebus gaudium revulsam? O sollicitum gaudium, cui semper subest, ne pereat, periculum. Vis semper gaudere Domino? alloquere cum Augustino, h's verbis Dominum. (a) *Absit Domine, absit à corde servus tuus qui consuetur tibi, absit, ut quocumque gaudio gaudeas, beatum me putem. Est enim gaudium, quod non dicitur impiis sed eis, qui te gratis colunt, quorum gaudium tu ipse es. Et ipsa est beata vita; gaudere ad te, de te, propter te. Ipsa est enim, & non est altera. Consonat Doctor mellifluus (b) Revera illud verum, & solidum est gaudium, quod non de creatura, sed de Creatore percipitur, & quod cum conceperis, nemo tollet à te, cui comparata omnis aliunde jucunditas, mœror est, omnis jœvitias, dolor est, omne dulce amarum, omne decorum, fœdum, omne postremo quodcumque delectare potest, maestum. Horres tristitiam? imprimè menti illam D. Francisci sententiam, & proscribes animo omnem tristitiam, admittes lætitiã, Sic ergò ipse: Nunquam eris tristis, si memineris Deum esse tuum Patrem*

(a) L. 10. Confess. c. 22. (b) S. Bernard. ep. 114.

Novemb.

Tessera.

917

*Christum Fratrem, Spiritum Sanctum Gubernatorem,
& B. Virginem tuam Advocatam. Denique.*

jure tibi plaudes, solo si numine gaudes.

17. DIES NOVEMB.

In Deo est omnipotens misericordia, & misericors
omnipotentia. *S. Fulgentius ep. 7. c. 4.*

Dei beni I.
gnitas.

DEus non modò in se est bo-
nus sed in alios, imò in om-
nes, & omnia, quia fecit om-
nia valdè bona. Exundat ergò
ejus benignitas plenis alveis, ita ut de ejus plenitudi-
ne accipiant universi, imò tota rerum universitas.
Hæc est indoles boni, se effundere, vult enim boni-
tas sua bona esse omnium. Sol lucis suæ radios qua-
quaversum latissimè emittit. Ignis per totam sphæ-
ræ suæ ditionis calorem spargit. Fons scaturiens,
continuo aquas ebullit, & effundit. Deus Sol justitiæ
illustrat omnia radiis suæ misericordiæ. Fons aquæ
vitæ est, irrigans universam faciem terræ, ex quo ma-
xima profluunt beneficiorum flumina. O utinam
hujus solis radios, hujus ignis scintillas, hujus fontis
rivulos excipere, & aliquousque exprimere possi-
mus, ut bonorum omnium largitorem diligere fata-
gamus: Expende hîc summum illud, & omne bo-
num suæ nobis bonitatis præbere affectum, & effe-
ctum; ut in altero se benevolum, in altero se exhibeat
beneficum. Quo autem modo? non vi adactus, non
necessitate compulsus, non sua utilitate aut lucri spe
adductus, multò minus ad actus, non muneribus de-
vinctus, non officiis provocatus: sed gratis, merè
liberè, sponte, pro bona sua voluntate, liberaliter, co-

Mmm 3

piosè,